

14 krstitsja ot nego. ian-
ze vzbranjasе jemu
glagolja: az trebuju ot te-
be krstitsja, ali
ty grjadesi ko mně?
15 otvèstav-ze isus, reče k
nemu: ostani nyně,
tako-bo dostojno jest
nama isplniti v-
sjaku pravdu. togd-
16 a ostavi i. krstiv-
zesja isus, vzide abie ot
vody. i se otvrzosa-
sja jemu nebеса: i vidě
duh bozii shodjast
jako golub, i grjad-
17 ust naň. i se glas s ne-
bese glagolja: s jest syn mo-
j vzlublennyj, o ne-
m-ze blagoizvoliĥ. : —

NA UTR'JA hogojavlenyĥ

svjatago iana prědteri i
krstitalja. Evang. ot iana.
29 **Т**ono vremja, vidě ian isusa
grja]dusza ksebě, i glagola:
se agnec bozii v-
zemlja grěhy vse-
30 go mira. s jest o ne-
mze az rekoĥ: po m-
ně grjadet' muz, i-
ze prědo mnoju byst':
31 jako prvěje mene bě.
i az nevěĥ jeho, no
da javitsja izrailevi,
sego radi priidoĥ a-
32 z v vodě krstja. i
svěděteltstvova
ijan glagolja: jako vid-
ěĥ duh shodjast
jako golub s nebese,

ОСТРОМНР. 260. МАТ. III. 14.

СТНТЪСАОТЪНН	15 НЪОТЪВЪЩАВЪ	ТОГДА ОСТАВНН	ДАЩЪ. ИАКО ГОЛЪ
14 ГОНОАНЪЖЕ. ВЪ	ЖЕ НІСРЕУЕКЪНН	16 КРЫШЪЖЕСА НІС.	БЪ. НГРАДЪЩЪНА
ЗБРАННАШЕЮ	МОУ ОСТАВН НЪ	ВЪЗНДЕ АБНІЕ О	17 НЪНСЕГЛАСЪСЪ
ГЛА. АЗЪ ТРБЕЖ	НЪТАКО БО ПОДО	ТЪВОДЪНІСЕОТЪ	НЕСЕГЛА. СЕЕШЪ
Ж ОТЪ ТЕБЕ КРЪ	БЪНОУЕСТЪНАМЪ.	ВЪРЪЗОШАСА ЮМЪ	СНЪ МОНВЪЗЛЮ
СТНТНСА АТЫ	НСПЛЪННТН ВЪ	НЕСА НВНДЪ ДОУ	БАЕНЪ. О НЕМЪ
ГРАДЕШНКЪМЪ	САКЪ ПРАВЪДЪ	ХЪ БЖНН. СЪХО	ЖЕБАДГОВОАНХЪ.